

בש"פ 4215/14 - אחמד עואד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4215/14

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: אחמד עואד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים (כב' השופטת ת' בזק-רפפורט) בעמ"ת
14-05-221103 מיום 14.5.2014

תאריך הישיבה: כ"ד בסיון התשע"ד (22.6.2014)

בשם המבקש: עו"ד מאיה גלעדי-ג'ולסון

בשם המשיבה: עו"ד דגנית כהן-ויליאמס

החלטה

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ברכב ללא ביטוח. לפי הנטען בכתב האישום, ביום 18.4.2014 סמוך לשעה 03:53, נהג המבקש ברכב ברחוב דרך יריחו בירושלים מבלי שהוציא רישיון נהיגה מעולם ולפיכך נהג גם ללא פוליסת ביטוח בתוקף. בד בבד עם כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים נגדו. בבקשה נטען כי המבקש נהג בהיותו פסול

לנהיגה ביוזעין לאחר שביום 20.7.2011 נגזר עליו עונש של פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה לחמש שנים; כי זו הפעם השלישית שהמבקש נתפס כשהוא נוהג ללא רישיון נהיגה; כי עומדים לחובתו שני מאסרים על-תנאי ובנסיבות אלו אין לשחררו לחלופה. בית משפט השלום קבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למבקש בכתב האישום וכי נשקפת ממנו מסוכנות, והורה על הכנת תסקיר מעצר. שירות המבחן התרשם כי קיימת אצל המבקש רמת סיכון גבוהה לרצידיביזם, אולם ניתן לאיין את המסוכנות באמצעות חלופת מאסר הדוקה ונוקשה בשילוב פיקוח אנושי סמכותי ופיקוח אלקטרוני.

2. בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט נ' מהנא) שחרר את המבקש לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בפיקוח אמו ומפקחת נוספת, פיקוח אלקטרוני וערביות כספיות. המשיבה הגישה ערר על החלטה זו ובית המשפט המחוזי (כב' השופטת ת' בזק-רפפורט) החליט לקבלו. הוטעם כי לחובת המבקש עבר מכביד הכולל עבירות של החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית, החזקת אגרופן והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, סיכון אדם בנתיב תחבורה, נהיגת רכב תחת השפעת אלכוהול, ודינו נגזר לשלוש שנות מאסר בגזר דין מיום 28.1.2011, לאחר שנהג ברכב ללא רשות הנהג, כשהוא תחת השפעת סם מסוכן ואלכוהול. יצוין כי באותו מקרה אסף המבקש שתי טרמפיסטיות ואף שניידת משטרה כרזה לו לעצור, הוא החל בנסיעה מהירה, חצה רמזורים באור אדום ועלה עם הרכב על מדרכה כדי לעקוף ניידות משטרה שהוצבו במטרה לעצרו. כתוצאה מכך נגרמו חבלות לשוטרים ולנוסעות. לאחר שהרכב נעצר, הוא נטש אותו וניסה להימלט. על רקע נתונים אלה, הורה בית המשפט המחוזי לעצור את המבקש עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו.

3. מכאן הבקשה שלפני שבה נטען, בתמצית, כי קצין המבחן לא היה מודע לכך שמספר חודשים שלפני האירוע נושא כתב האישום המבקש הגיש לוועדת השחרורים תכנית שיקומית שהוא מצוי בעיצומה כעת; כי קיימת חולשה בראיות לכאורה למיוחס למבקש בכתב האישום; וכי דיון הוכחות בתיק קבוע ליום 26.10.2014. לכן, פי הנתען, יש להורות על שחרורו של המבקש לחלופה שקבע בית משפט השלום.

4. המשיבה תומכת בהחלטת בית המשפט המחוזי מטעמיו.

5. לאחר שעיינתי בבקשה, באתי לכלל דעה שדינה להידחות. כידוע, אמת המידה למתן רשות ערר "בגלגול שלישי" היא מחמירה. רשות ערר תינתן במקרים חריגים ומיוחדים שבהם נפלה טעות בולטת בהחלטת בית המשפט המחוזי שתוצאתה פגיעה בלתי-מידתית בזכות החוקתית לחירות או כשהבקשה מעוררת שאלה משפטיות בעלת חשיבות כללית החורגת מעניינם של הצדדים הישירים למחלוקת (ראו בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (17.4.2011)). אין המקרה דנן בא בקהלם של אותם מקרים חריגים המצדיקים התערבות ב"גלגול שלישי" לפי אמת המידה האמורה. כפי שקבע בית המשפט המחוזי, המבקש נחשד בביצוע עבירה של נהיגה ברכב ללא רישיון, בעת שהוא פסול מלהחזיק ברישיון, ובסמוך לאחר שסיים לרצות עונש מאסר שנגזר עליו בעבירה דומה. לחובת המבקש עבר פלילי מכביד יחסית, הכולל עבירות של סיכון אדם בנתיב תחבורה כשהוא נוהג תחת השפעת אלכוהול וסמים; תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי; שירות המבחן עמד על סיכון גבוה לרצידיביזם; ועל כן בית המשפט המחוזי לא ראה לתת בו אמון. לכך יש להוסיף כי דו"ח השיקום שהוצג לעיוני נערך ביום 5.1.2014, ואילו המבקש נתפס ביום 18.4.2014 כך שיעילותה של תכנית השיקום מוטלת בספק. על רקע דברים אלה, הבקשה שלפני אינה מגלה עילה למתן רשות ערר ודינה, כאמור, להידחות.

ניתנה היום, כ"ד בסיון התשע"ד (22.6.2014).

שׁוֹפֵט

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©